

Wie laat de hond uit? / #24 Waar wandelen met je hond (Audiotranscript)

Lisse van de Groep: Dus als je kijkt naar natuurlijk hondengedrag, dan houdt het in dat een hond heel erg de behoefte heeft om lekker te snuffelen tijdens de wandeling.

Jet: Ja.

Lisse van de Groep: En als je bijvoorbeeld... ik doe heel veel zoekspelletjes zelf met mijn honden in het bos. Dus als wij in een bos zijn, ik loop nooit gewoon maar een rondje, ik loop altijd helemaal in de bosjes ergens en dan ben ik overal koekjes aan het verstoppertje en die mogen ze dan daarna gaan zoeken.

Jet: Dat is wat jij doet.

Lisse van de Groep: Dat mensen denken ook soms: wat doet die vrouw daar de hele tijd in de bosjes?

Jet: Dat snap ik ja.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Ja hoor, dit is weer een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet Lysbeth en Marieke over het leven met hun honden. Hondengedragscoach Lisse van de Groep geeft tips over het wandelen met je hond. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Marloes.

Marloes: Hai, met Marloes.

Jet: Hé Marloes, je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.
Marloes: Hai.

Jet: Hoi, hoe is het goed?

Marloes: Ja, goed.

Jet: Ja, nou, ik begrijp dat jij een vaste luisteraar bent van onze podcast, vinden we natuurlijk hartstikke leuk. En je had een vraag ingestuurd, dus ik zou zeggen: nou, gooi die brandende vraag maar naar binnen.

Marloes: Ja, de vraag die ik had ingestuurd was: wat zijn de beste plekken om te gaan wandelen met je hond?

Jet: Kijk, dat vind ik een leuke vraag, want dat lijkt misschien zo simpel. Maar we hebben een hele fijne expert aan tafel vandaag, Lisse van de Groep, en natuurlijk zijn Lysbeth en Marieke ook weer van de partij. Dus ik zou zeggen: blijf lekker luisteren en ga daarna meteen aan de wandel. Ja, toch?

Marloes: Is goed, ik blijf luisteren.

Jet: Oké, dank je wel, joehoe.

Marloes: Joe.

Jet: Doeg.

Marloes: Hai.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet, mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk zes jaar geleden verliefd op werd.

Jet: En één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Voice-over: Aflevering 24: waar wandelen met je hond?

Jet: Dames, ik kreeg een hele leuke vraag binnen van Marloes en zij zegt: ja, ik wandel iedere dag met m'n hond, ik denk nou, dan heb je het begrepen, want dat is wel de bedoeling dat je dat met je hond doet. Maar hoe kan ik het beste wandelen en wat zijn dan de beste plekken? En toen dacht ik: hé, wat grappig! Ik heb daar eigenlijk nooit heel erg over nagedacht. Heb jij dat gedaan, Lysbeth?

Lysbeth: Ik heb zelfs mijn nieuwe huis gekozen op basis van een groot losloopgebied vlakbij en een weg onderdoor en een bos. Ik let er wel heel erg op en als ik naar mensen toe ga, hij haat autorijden, dus ik zorg altijd dat ik kijk als ik ergens naartoe moet, waar kan 'ie loslopen? En dan ga ik zo dicht mogelijk bij de plek waar ik moet zijn, hem even uitlaten, dus ik ben er wel heel erg mee bezig.

Jet: Oh. Kom er maar in Marieke, hoe doe jij dat met Mila?

Marieke: Wij wonen in het supermooie Drenthe.

Jet: Drenthe.

Marieke: Ja, Drenthe, dat zou je niet zeggen, kom ik ook niet vandaan, maar ik woon er nu wel. En we hebben echt het geluk en de luxe dat we supermooie uitlaatgebieden in de buurt hebben. En ik kan dus eigenlijk mooi een keuze maken van: ga ik een kort rondje maken, dan kies ik er eigenlijk wel vaak voor dat ze in ieder geval op bepaalde stukken even los kan. Of ga ik echt een lange wandeling? En daar heb ik eigenlijk drie routes in de buurt waar je gemakkelijk heen kan. En soms gaan we iets verder weg. Sorry, ik moet ondertussen lachen. Mila laat een boer hier!

Jet: Ja, ik hoor het. Ik dacht al, waar komt 'ie vandaan?

Marieke: Ik was het niet, het was de hond.

Jet: It wasn't me.

Marieke: Maar wij kunnen daar dus heel mooi een keuze in maken en we hebben daarin de mogelijkheden om ook nog verder weg te gaan voor echt lange stukken. Maar ja..

Jet: Echt variatie dus. O nou komt ze bij mij, Mila, kom je bij mij nou, boeren? Ja, ik vind het grappig. Gekkie. Ja, ik moet zeggen: kijk, ik ben dan niet in de gelukkige gelegenheid dat er

echt een bos vlakbij is. Ik moet wel echt eventjes in de auto stappen, maar dat doe ik echt zo vaak als mogelijk en liefst dagelijks dat ze daar echt even los kan lopen. Dat is een fijne plek. Maar ik woon in de stad en daar heb ik verschillende routes die ik met haar loop, drie ofzo. En ik merk, zij geeft zelf heel vaak aan we gaan dit doen en dan denk ik: oké, dat is dan vandaag die route. En dan zorg ik wel dat er wat groen in de buurt is. Maar dan zit ze natuurlijk eigenlijk altijd aan de lijn. En we hebben haar gelukkig niet aan de lijn, maar hier bij ons aan tafel. Lisse van de Groep is weer aanwezig. Zij is gedragshondencoach en ja, vertel het maar, hoe moeten we wandelen met onze hond?

Lisse van de Groep: Ja, dat hangt helemaal van je hond af, want op zich is het niet eens zo heel erg als een hond altijd aangeliend loopt, hoeft geen probleem te zijn. Er zijn honden die dat helemaal superfijn vinden, die om wat voor reden dan ook helemaal niet los kunnen. En die hebben echt geen minder fijn leven dan een hond die elke dag los mag. Maar ja, ik hou zelf enorm van lekker loslopen met mijn honden. Ik woon in het mooie Amersfoort en we hebben heel veel bos in de buurt.

Jet: O, lovely.

Lisse van de Groep: Dus dat is echt heerlijk, ja. En ik heb twee honden die daar ook van genieten.

Jet: Ja, nou, Pop heeft het wel echt nodig, dat merk ik en ik vind ook dat ik het verplicht ben aan haar, om dat aan haar te geven. Dus wij, kijk, het is tien minuten in de auto, dus het is ook niet zo dat je dan een hele weg moeten afleggen om naar het bos te komen, maar daar kan ze los. En dat bos dat kent ze van voor naar achter, en dat vindt ze zalig. En dan rent ze en dan speelt ze en dan zie ik dat ze daar echt plezier in heeft. Want wat jij zegt, ik denk niet dat elke hond daar behoefte aan heeft. Maar hoe zie je dat aan een hond?

Lisse van de Groep: Nou, je hebt bijvoorbeeld honden, honden uit het buitenland zijn daar een mooi voorbeeld voor. Niet elke hond uit het buitenland kan los. Heel veel lopen er weg of zijn zeer angstig, waardoor je ze eigenlijk gewoon in de leeuwenkuil gooit als je ze opeens loslaat in een losloopgebied. Honden die bijvoorbeeld gedragsproblemen hebben en om die reden niet los kunnen, omdat ze een gevaar voor zichzelf, of voor een ander zijn. En die honden, die kun je heel goed ook op een andere manier uitlaten dus een aangeliende hond kan ook uitgelaten worden terwijl die lekker rent, en dan kun je gaan fietsen met je hond of hardlopen, of in het geval van Huskies mogen ze zelfs als sledehond ingezet worden. Ook in Nederland, moet je dan wel echt laten vaststellen, want dat mogen niet alle honden officieel. Maar zo zijn er voor alle hondenrassen wel manieren om die energie kwijt te raken en toch te kunnen rennen zonder dat dat per se los moet zijn.

Jet: Nou, ik merk bijvoorbeeld: de ene dag heb je daar meer tijd voor dan de ander. En ik

vind het altijd wel fijn dat als ik naar het bos ga met Pop dat ik daar de tijd voor heb. Dat ik dat niet ga afraffelen. Dat vind ik gewoon, it doesn't feel good. Maar dan wil ik dat compenseren en dan ga ik thuis met haar spelen of dan doe ik snuffelspelletjes of weet ik het wat, om maar in ieder geval de energie kwijt te laten. Want ja, ze is echt gewoon een hondje, zij heeft veel energie en ik vind dat zielig als ze die niet kwijt kan. Ik bedoel, dat zijn toch wel dingen waarvan ik denk dan moet je echt wel echt aan de wandel met haar.

Lisse van de Groep: Ja, terwijl het is niet zo is dat een wandeling van een uur altijd een minimale is wat een hond nodig heeft. Kijk, een hond heeft het vooral nodig om heel erg hond te zijn. Dus als je kijkt naar natuurlijk hondengedrag, dan houdt het in dat een hond heel erg de behoefte heeft om lekker te snuffelen tijdens de wandeling.

Jet: Ja, oh.

Lisse van de Groep: En als je bijvoorbeeld, ik doe heel veel zoekspelletjes zelf met mijn honden in het bos. Dus als wij in het bos zijn, ik loop nooit gewoon maar een rondje, ik loop altijd helemaal in de bosjes ergens en dan ben ik overal koekjes aan het verstoppertje en die mogen ze dan daarna gaan zoeken.

Jet: Dat is wat jij doet. Ja.

Lisse van de Groep: Mensen denken ook soms: wat doet die vrouw daar de hele tijd in de bosjes?

Jet: Ja, dat snap ik.

Lisse van de Groep: Maar op die manier zorg ik ervoor dat mijn honden ook mentaal uitgedaagd worden tijdens een wandeling en dan kan het soms ook best zijn dat ik korter buiten ben geweest, maar dat ze echt afgemat zijn, omdat ze gewoon heel veel gedaan hebben. Wat niet per se wandelen is, maar wat wel toevallig buiten in een bos gebeurt.

Marieke: Mijn vriend vindt ook nooit leuk om samen met mij te wandelen, want hij is echt meer van: we gaan een stevige wandeling maken, we gaan ver lopen, kan Mila lekker rennen of wat dan ook. En ik ben inderdaad heel erg van: nou, laat haar maar lekker snuffelen, ik wacht wel even, want ja, we wandelen voor haar. En hij denkt dan echt: schiet toch gewoon eens op.

Jet: Nee, nou precies, want dat wandelen en snuffelen... Poppy snuffelt als een malle. Die snuffelt echt, dan is ze vrolijk zo aan de wandel en dan ineens ploep, staat ze stil en dan

moet ze aan dat ene blaadje, moet ze echt even uitgebreid snuffelen. En ik moet daar ook een beetje om lachen, want in mijn hoofd maak ik dan voice-overs: ja, nee, maar ho effe, wat ik hier nu ruik, dat is echt zo interessant, hier moet ik nu minimaal één minuut aan snuffelen. Maar wat? Maar dat moet gewoon, ik ga dat ook niet tegen, ik heb me er helemaal bij neergelegd. Ik ga dan gewoon een minuut stilstaan.

Lysbeth: Dan heb je nog een teef, ik heb nog een reu. Die moet ook nog na dat snuffelen ook nog zes keer draaien en plassen.

Jet: Ja, dat doet 'ie het voor mij dus ook.

Lisse van de Groep: Ja, dat kunnen teefjes ook doen. Ja.

Lysbeth: Een genderneutrale hond.

Marieke: Maar ja, wat denk je wat die honden van ons denken als we dan weer op onze telefoon zitten kijken en geen aandacht voor ze hebben? Dan denken ze: hoe kan je nou een half uur lang naar zo'n kastje zitten kijken.

Jet: Ja, hebben ze wel een puntje.

Lysbeth: Inderdaad.

Marieke: Ik heb ooit bij een hondenasiel in Namibië geleerd, daar zei die vrouw: de honden moeten snuffelen, want eigenlijk is dat voor de hond de krant lezen. En toen bij mij dat kwartje is gevallen, dacht ik: o, ja, dat zijn ook eigenlijk de dingen waar...

Jet: Nou, dan kan ik wel concluderen dat Poppy...

Marieke: Veel heeft gelezen.

Jet: Tot in de puntjes op de hoogte is van al het nieuws.

Marieke: Jij dacht dat alleen je katten mee gingen lezen, maar je hond leest ook heel veel.

Jet: Duidelijk, duidelijk. Dus dat betekent eigenlijk als ik gewoon een wandeling maak met mijn hond en ze snuffelt heel veel, is het ook in orde?

Lisse van de Groep: Is echt perfect. Ja, het is gewoon hun manier van de wereld ontdekken. Het is hun belangrijkste zintuig. Wij doen alles met onze ogen. Dus op het moment dat wij op vakantie gaan, dan maken we foto's, want we willen het kunnen zien. En ja, je moet natuurlijk de Grand Canyon niet op een plaatje, maar dat wil je in het echt zien. Dat wil je echt gewoon met je eigen ogen bekijken. Ja, je hond wil dat met zijn eigen neus ruiken.

Jet: En is het nou een goed idee dan, als je het dan toch hebt over wandelen om elke keer hetzelfde rondje of om zo veel mogelijk variatie daarin aan te brengen.

Lisse van de Groep: Ja, is heel saai, maar het hangt weer een beetje van je hond af. Want er zijn honden die vinden het heel voorspelbaar, prettig om elke dag dat hetzelfde rondje te lopen, want dan staan ze niet voor allemaal nieuwe dingen waar ze wat mee moeten. Sommige honden vinden dat gewoon niet fijn. En er zijn honden die laden er enorm van op om lekker naar een nieuwe plek te gaan, hangt een beetje van je hond af.

Marieke: Ik kies dat ook voor mezelf uit. Ik heb een bepaalde wandelingen die ik goed ken, waarbij ik ook precies weet van: o, hier moet haar even aanlijnen, hier kan ze los. Hier moeten we uitkijken, want we hebben een kruising, dus dan kan ik zelf ook veel meer ontspannen wandelen, dan wanneer ik in een gebied loop waarvan ik geen idee heb wat er volgt. Soms loop je ergens in een bos en dan ineens is er een weg, dat je denkt: oh...

Marieke: Dit had ik even niet aan zien komen.

Marieke: Nee, die zag ik niet aankomen. Daar kies ik voor mezelf ook wel. En inderdaad voor Mila, in het begin deden we heel veel afwisselende rondes en ik merkte gewoon dat ze daar veel meer op reageerde. Dat ze dan ineens een geit zag terwijl ze twintig geiten kan zien en dan denkt: nou lekker boeien. En dit was opeens dat ze dacht, dan ging ze...

Jet: Pleur op met die geit.

Marieke: Ja, daarin heb ik voor mezelf nu dus inderdaad die routes waarvan ik denk: hier lopen wij relaxed en kan ze zelf ook alle geurtjes om de hoek onderzoeken. Van hé, hier is Berend de Bulldog geweest, weet ik veel wat en dat werkt eigenlijk goed.

Marieke: Ja, want wat ik net zei, hè, ik laat Poppy soms kiezen, we gaan hier naar links of

gaan we naar rechts en dan weet ik welk rondje zij wil lopen. Dat geeft zij dan aan. Is het goed dat ik haar daar die vrijheid in geef?

Lisse van de Groep: Absoluut, ja, dat is helemaal prima.

Jet: Ja, weet je weer een sticker.

Lisse van de Groep: Ja, honden kunnen dat heel goed zelf. Als je maar kijkt naar je hond, kunnen ze dat heel goed zelf aangeven. Mijn Golden Retriever, die vindt het dus heel saai om elke dag in hetzelfde bos te lopen, dus die gaat dan gewoon, na een tijdje gaat 'ie gewoon liggen en dan kijkt 'ie me gewoon aan. En dan denkt 'ie: doe jij nog maar een rondje, ik wacht hier wel.

Jet: Zoek 't uit, ja.

Lisse van de Groep: Die denkt echt: ik heb er gewoon geen zin meer in, terwijl mijn Witte Herder, die is van nature veel onzekerder dus die vindt heel veel houvast in dat bos, dat 'ie zo goed kent. En datzelfde rondje elke dag, ja, dat geeft hem rust, want dan hoeft hij niet met allemaal nieuwe prikkels te dealen. Dus je kunt het heel goed zien aan je hond. Ja, mijn Golden Retriever kan inderdaad gewoon gaan liggen of gewoon het pad naar de auto elke keer inslaan als we daar langskomen.

Jet: Ik zie ook bijvoorbeeld bij Poppy als we dan in het bos lopen en dan kun je bijvoorbeeld ergens rechtdoor en naar links en naar rechts, en dan geeft ze wel aan: ik ga nu eigenlijk rechtdoor, maar dan kijkt ze ook achterom om te kijken: is dat oké? En als wij dan naar rechts wijzen, dan gaat ze dus naar rechts. Verbeeld ik me dat nou of is dat echt dat dat zo werkt?

Lisse van de Groep: Ja, dat kan. Zeker. Tuurlijk.

Jet: Is het goed dat ze mij in de gaten houdt?

Lisse van de Groep: Ja, graag zelfs, ja, ik bedoel, je moet elkaar een beetje in de gaten houden als je wandelt. Het gaat niet één kant op. Maar ja, het is helemaal oké om een beetje mee te gaan in de behoefte van de hond. Kijk, vroeger was er echt het beeld van: de hond moet altijd jouw route lopen. Je moet absoluut niet je hond de weg laten bepalen, want er wordt 'ie dominant van.

Jet: Ja.

Lisse van de Groep: Gelukkig zijn die theorieën, die kunnen echt de prullenbak in. Gelukkig ook maar. Want ja...

Marieke: Ja, echt heel blij mee,

Lisse van de Groep: Ja, daar wordt een hond toch niet dominant van, dat is gewoon niet waar. En ja, weet je, ik zie het een beetje als een wisselwerking. Je hebt, als het goed is, een relatie met je hond en ja, thuis met mijn man overleg ik ook dingen van: joh, wat zullen vanavond eten? Ja, dan is het niet zo dat één van de twee baas is en zegt: nou, of je er nou zin in hebt of niet, we eten dit, nee, dat overleggen we. En zo zie ik dat ook met mijn hond. Dat op het moment...

Jet: Lysbeth, je hond belt.

Lisse van de Groep: Hij wil graag naar rechts.

Marieke: En wat ik ook wel eens...

Lysbeth: Mijne kent zijn commando's, dus ik kan gewoon roepen: we gaan links en dan gaat 'ie links.

Jet: Dat meen je niet, echt waar?

Lysbeth: Links gaat beter dan rechts, moet ik eerlijk zeggen, maar als je het niet weet, of als 'ie... Hij kijkt ook achterom en dan zeg ik: ga links, dan gaat 'ie meestal wel naar links.

Jet: Ja, ik doe het ook met handsignalen.

Lysbeth: Ja, doe ik ook.

Lisse van de Groep: Ik ook. Die van mij wachten altijd op een kruispunt. Dus als we op een T-splitsing staan in het bos, dan gaan ze gewoon stilstaan. Dan wachten ze tot ik zeg welke kant we opgaan, tenzij ze echt...

Marieke: Dat doet Mila niet. Die loopt gewoon één kant op. En soms dan is dat de goeie kant, want dan ga ik inderdaad ook die kant op. Soms had ik toch net wel een andere route in gedachten, of denk ik: o, maar daar komt een hond aan, dus wilde ik juist de andere kant op. Maar dan moet ik er even roepen en dan komt ze achter me aan. Maar meestal is ze niet zo beschaafd, dat ze blijft wachten. Van welke kant gaan we op? Ze volgt gewoon haar neus en denk ik dan: o, nee, we gaan de andere kant op. Ook prima, lopen we die kant op.

Lisse van de Groep: Ja, ja.

Jet: Kortom, we kunnen stellen dat wandelen is niet iets dat één of de ander volledig bepaalt. Dat is echt iets dat je samen doet, waar je samen heel veel plezier aan kan beleven. En een lange wandeling is niet per se een goede wandeling.

Lisse van de Groep: Nee, en je kunt wandelen op zoveel manieren invullen. Ik ga in de zomer altijd met mijn honden naar het Erkemederstrand en dan trek ik mijn eigen badpak aan en dan ga ik met ze zwemmen. En dan liggen wij een uur met z'n drieën in het water.

Jet: Hou op.

Lisse van de Groep: Mijn Golden gaat gewoon echt baantjes trekken.

Jet: Hou op.

Lisse van de Groep: Ja, ik vind dat geweldig, dan zwem ik lekker met hem mee. Ja, en dan hebben we niet gewandeld, echt drie meter naar het water toe, maar ze zijn wel uit geweest.

Jet: Ja, dat snap ik. Ja, dat is zo grappig hè, want ze zeggen wel eens dat baasjes en hondjes op elkaar lijken. Ik haat zwemmen.

Lysbeth: Ik ook.

Jet: Poppy is met geen stok het water in te krijgen.

Lisse van de Groep: O, grappig.

Jet: Nou, dat is dan..

Lisse van de Groep: Ik hou van zwemmen en ik heb echt twee waterliefhebbers.

Jet: Kijk, nou, zo zie je maar, wandelen kan dus ook in het water.

Lisse van de Groep: Ja, zeker.

Marieke: Ik ben niet per se een waterliefhebber, maar sowieso echt een modderliefhebber. Ik ga zelf niet modderbaden.

Jet: Dat was mijn volgende vraag inderdaad.

Marieke: Ja, dat dacht ik al, dat je daarop in zou gaan.

Lysbeth: Ik zie een nieuw onderwerp aankomen.

Jet: Ja.

Lysbeth: Zwemmen met je hond.

Jet: Ja, dan eh...

Lysbeth: Of niet.

Lysbeth: Ja, of niet.

Marieke: Of niet inderdaad.

Jet: Nou goed, ik hoop dat Marloes hiermee uit de voeten kan, letterlijk en figuurlijk. En vraag jezelf inderdaad af als je gaat wandelen met je hond, of je er dan ook zelf echt bij bent. Telefoneren, non-stop met je hond en je hond helemaal niet in de gaten houden. Dat vind je hond ook gewoon niet leuk, want dat zou precies hetzelfde betekenen, denk ik, als dat je op bezoek gaat bij iemand en je hebt gewoon nul gesprek met iemand. Dus doe dat vooral niet! Let op, wat geeft je hond aan wat 'ie wel of niet leuk vindt. Maar één ding is zeker: als je een

hond heb, is de eerste vraag altijd: wie laat de hond uit? Nou, laat dat nou toevallig onze podcast zijn. Ik hoop dat je hier wat leuks uit hebt kunnen halen en als je vragen hebt, laat het weten en blijf vooral luisteren. Dames, dank je wel.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Als je deze podcast interessant vindt, schroom dan niet om er anderen over te vertellen op social media of in het echte leven. Er schijnen mensen te zijn die niet van het bestaan van deze podcast weten. Vergeet je niet te abonneren op deze podcast in je favoriete podcastapp. En nog beter is het als je een review achterlaat, want dan wordt onze podcast beter vindbaar voor andere hondenliefhebbers. Heb jij ook een vraag voor de deskundigen, stuur dan een mail naar podcast@smuldier.nl. Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doei.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen!